

Проповед на Неделя на свети Йоан Лествичник

Братя и сестри,

На днешната четвърта неделя на Великия пост Църквата възпоменава дивното изцеление на едно бесновато момче, сторено от Господ Иисус Христос. Това чудо е предадено и от евангелист Матей и от евангелист Лука, но особено подробно е описано от евангелист Марк, както чува тия, които бяха тук.

Евангелист Марк тъй основно описва случките с Христовите чудеса и изцеления, че някои наричат неговото евангелие – „евангелие на чудесата“.

Забележете – когато Христос изцелява обладаното от бяс момче, учениците му го питат насаме: „Защо ние не можахме да го изцелим?“ А Спасителят отговаря: „Тоя род с нищо не може да излезе освен с молитва и пост“.

Неслучайно Църквата ни припомня тези Христови слова точно в една от неделите на Великия пост. Напомня ни, че за нас, Христовите, християните, за нас – кръстените в апостолската вяра, е отредена битка не срещу плът и кръв, не срещу хора, а срещу поднебесните духове на злобата. Единствените ни оръжия са вярата, постът и молитвата. И ако сме телесно немощни за пост и болни, то вяра и молитва може да имаме, длъжни сме да имаме, щом се зовем християни. Да не бъдем като клетия баща на момчето, който казва: „Вярвам, Господи, помогни на неверието ми“. Да имаме вяра, неуязвима за съмнение – не вяра, че можем да сторим чудеса (Бог не иска това от нас), а жива вяра, че Господ е наш Промислител и Спасител, че Той не ще ни остави, че е промислил за нас най-доброто, че Той ни обича и ни подкрепя със Своята благодат и, че дължим съществуването си Нему. Тогава ще можем да сторим и ние малко чудо – да се преборим с Божия помощ със злите порядки и порочно разположение на сърцето си. Защото именно от сърцето човешко излизат зли помисли, нехайство, гордост, користолюбие, блудство и всяка неправда.

Нека вярата ни бъде крепка, не изпълнена със самомнение и желание да правим чудеса или да сме свидетели на чудеса, а вяра, която ведно с молитвата и поста ще ни въздигне до духовното небе. И там ще осъзнаем, че сме радостни от най-великото чудо на всички времена – това, че Бог се роди в плът и ни изкупи и ни отвори дверите на рая, за да наследим безсмъртието, което беше обещано още на първосъздадените човеци, но те неразумно пропиляха.

Да се молим в сърцата си и да казваме: “Господи, помилуй!” със съзнанието за своята немощ и греховност, та нашият ангел-пазител да има дръзновение да измоли от Бога нашето възрастване в Христа.

Защото ние сме скъпо купени. Носим Божия образ, носим годежния пръстен на Светия Дух – нашето кръщение и миропомазание, длъжни сме да се стараем да сме на правите пътеки на доброто, към което ни призовава Бог. А нашите оръжия са постът и молитвата. Те обгарят врага на нашето спасение.

Божие благословение да е с всички вас, по молитвите на великия аскет, игумена на Синайската обител, прославения Йоан, оставил ни книга за монашеския подвиг, образец за всички подвижници на всички времена. Тази книга е „Лествица“ или стълбица за духовно усъвършенстване и по нейното име свети Йоан е наречен Лествичник. Неслучайно Църквата точно него възпоменава в четвъртата неделя на поста, защото макар и немощни за поста на древните, нищо не пречи на покаянието, на стремежа по смирение и съкрушение, на незлобие и прошка, които са сърцевина на духовния пост.

Честит възкресен ден на всички! Амин!

2021 г.